

Іван Охлобистін:

з актора — у священники, з священника — в актори... А все тому, щоб проговорити шістьох дітей!

Ще якихось півроку-рік тому ім'я-прізвище російського актора Івана Охлобистіна українському глядачу не говорило нічого або майже нічого. Нині ж кого не спитай, усі — від старого до малого, знають — та це ж доктор Биков із "Інтернів", які дивяться та з яких речогеться уся країна. А от про те, що за плечима в Охлобистіна десятки ролей у відомих фільмах та престижні кінонагороди, про те, що він священник, каратист, багатодітний батько і діючий православний священник, ви, мабуть, і не здогадувалися. Ну, та нічого — "НОВА...", як завжди, вам про усе розповість...

Актор, який став священником...

Перший же рядок біографії Івана Охлобистіна починається майже сенсацією. Він народився, коли його батькові було уже 62, а матері тільки виповнилося 19-ть... Іван Охлобистін з'явився на світ 22 липня 1966 року в будинку відпочинку "Поленово" Тульської області. Його батько був головним лікарем цього закладу, а мати — шалено закоханою в нього юною студенткою...

Батько був дивовижним чоловіком, — пригадує Охлобистін. — Надзвичайною людиною і вправним хірургом. Звичайно, його не можна було назвати ідеальним громадянином і сім'янином (до його народження у нього були уже дорослі діти від попередніх шлюбів), проте за своє життя він пройшов чотири війни і йому багато що прощалося...

Батько казав, що з мене вийде хороший хірург. Навчив багато чому: я сам можу рвані рани зашивати, плече вправляти. Але біда в тому, що ще в школі я вирішив стати режисером, і як сказав, так і зробив...

Після закінчення школи Охлобистін вступив до ВДІКу на режисерський факультет, який закінчив у 1992 році. Його акторським дебютом стала картина "Нога" — за неї він отримав приз за кращу роль на фестивалі "Молодість 91". Перший же сценарій Охлобистіна до фільму "Виродок" отримав номінацію на престижне "Зелене яблуко, золотий листок". Перша повнометражна режисерська робота Охлобистіна — "Арбітр" — отримала нагороду "Кінотавр" у категорії "Фільми для обраних".

Вже до 1994 року Охлобистін, якому ще не виповнилося й 30, був буквально обвішаний різними нагородами і преміями — від кінофестивалю "Кінотавр" до кінофестивалю в Чикаго. Всього ж Охлобистін отримав близько півсотні нагород: 9 ак-

тор, 17 як режисер і 21 як автор сценарію. А ще він вельми успішно працював у журналістиці, а також був одним з піонерів вітчизняного PR-менеджменту.

Тим дивнішою для суспільства стала звістка про те, що в 2001 році актор прийняв сан православного священника. Насправді ж, за словами самого актора, до віри він прийшов давно, прийнявши таїнство хрещення в 9-му класі, просто не афішував цього факту. А до кінця 1990-их років духовні перипетії привели його до усвідомлення необхідності більш тісного спілкування з Церквою. Спочатку він став прислужувати у храмі, закінчилося ж усе тим, що Охлобистіна висвятили на священника.

... і священник, котрий пішов в актори

Іван Охлобистін просить не питати його, як можна поєднувати віру і акторство. "Тому що і я поставлю запитання: а як бути одночасно священником і водити машину?.. Було кілька років духовних шукань, я працював, знімав, подорожував, випивав, курив, зустрічався з жінками... Пробував щось писати... А потім одружився: просто раптом дуже захотів, щоб у мене була сім'я, адже до того моменту мав про це лише явесь туманне уявлення. Так само згодом я і прийшов до Бога: у 2001 році мене висвятили на священнослужителя.

Священник, який живе в мені, диктує певні правила поведінки, стосунки зі світом: це інша міра відповідальності, зовсім інша суть... Але в іншому — я так само, як і інші люди, переживаю з приводу невдач або радю, коли світить сонечко, і в мене болить, якщо поріжу, рука, словом, все те ж..."

Сан православного священнослужителя несумісний з режисерською та акторською діяльністю, тому на кілька років отець Іван відійшов від кінематографа, зосередившись виключно на церковних справах. Проте не минуло й кількох років, як Охлобистін знову повернувся на блакитний екран.

"Що стосується мого рішення грати, то воно викликане, вибачте, необхідністю заробітку. У мене ж шестеро дітей, яких треба годувати. З тих пір, як я став священни-

Іван Охлобистін...

- * Має вдома колекцію рушниць.
- * Належить до Товариства мисливців і рибалок Росії, а також до Міжнародної асоціації айкідо.
- * Захоплюється ювелірною справою. Має розряд з шахів.

ком, відмовлявся працювати в кіно. До 2007 року стало очевидно, що тих коштів, на які може розраховувати пересічний священник, недостатньо для того, щоб у Москві проговорити сім'ю з восьмою особою, котра, до того ж, проживає на житлоплощі в 48 квадратних метрів. Я попросив благословення у свого духовного наставника, який сказав, що я сам маю право вирішувати — зніматися мені в кіно чи ні. І я пішов по старій пам'яті лицедія. Журналісти тоді навколо мене такий шум здійняли, що аж!.. Нині уже, на жаль, покійний патріарх Алексій — мій тодішній духовний наставник — навіть просив, щоб я на кожне інтерв'ю брав благословення. У результаті журналісти бігли в патріархію, писали запити. І коли їх уже шук 500 збиралося, а патріарх зрозумів, що я не психопат і не буду трясати в газетках брудною церковною білзною, махнув рукою і дозволив обходитися без благословень на інтерв'ю..."

До речі, заради ролі доктора Бикова у серіалі "Інтерни" актору довелося просити патріарха відсторонити його від служіння. "Раніше мені вдавалося уникати гострих кутів — на кожну роль я отримував благословення і знімався собі спокійно, — пояснює Охлобистін. — Але після фільму Павла Лунгіна "Цар", для участі в якому я був благословений покійним Алексієм, я задумався. Моя робота не сподобалася, в тому числі і деяким священникам, яких я безмежно поважаю. Крім того, я дуже люблю релігійний інститут, а будь-яка критика на мою адресу стійно лягала і на нього. Я чудово розумію, що коли люди починають розбиратися в мені (а я досить суперечливий) і моїх ролях, негатив іде і у бік Церкви. Найправильніше у цій ситуації — дистанціюватися. Я написав листа патріарху, в якому пояснив, що мій експеримент із суміщен-

ня лицедійства і священнослужіння не вдався. Так що тепер я не маю права вінчати, сповідати і так далі... Це обезпечить церкву від критики і дасть мені можливість поставити на ноги шістьох дітей. Але як тільки закінчаться договірні зобов'язання з кіностудіями, знову буду бити чолом..."

Щасливий сім'янин і багатодітний батько

Актор, у якого п'ятнадцятирічний сімейний стаж і шестеро дітей (двоє синів — Василь та Сава і четверо доньок — Анфіса, Євдокія, Варвара та Іоанна), розкрив секрет щасливого шлюбу.

— Церква дуже тримає, зміцнює шлюб. А якщо чесно, то ми просто любимо одне одного. З роками наші стосунки стали більш зворушливими і ніжними, тому що я краще пізнав Оксану. Жінка — як квітка: треба почекаати, коли вона розпуститься, нерозумно судити про неї, дивлячись на бутон або паросток. А моя дружина зараз в цвіту, — усміхається 44-річний Охлобистін.

Нагадаємо, дружина Івана Охлобистіна — актриса Оксана Арбузова, котра свого часу знялася в головній ролі у фільмі "Аварія, донька мента". Нині ж головна її роль — дружини та багатодітної мами. "Оксану кілька разів запрошували у різні проекти, але дружина не хоче зніматися, — каже Охлобистін. — А вона ж хороша актриса, зіграє все — від Єлизавети II до будь-якої героїні з "Аватара".

Своїм шістьом дітям подружжя намагається обмежити доступ до телебачення. "Я б не хотів, щоб вони пішли нашими стопами і стали акторами, — зізнається Охлобистін. — Щоправда, донька Анфіса мріє зніматися в кіно, але, слава Богу, у неї для цього абсолютно немає здібностей..."

Віч-на-віч з Мельпоменою

Юля КАЛАЧИК
Театр, театр і нічого, окрім театру — принаймні, на п'ять днів, відколи у місто завітав театральний фестиваль, що присвячений 80-річчю Тернопільського академічного обласного драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка та 95-річчю "Тернопільських театральних вечорів", заснованих Лесеом Курбасом. П'ять вечорів віч-на-віч з Мельпоменою, п'ять резонансних вистав, що залишаться у пам'яті серця... З 12 до 17 грудня

місто приймало театральномистецький тиждень, який став своєрідною "реінкарнацією" незауважено канутих у Лету "Тернопільських театральних вечорів"... Найважливішою місією відкриття і закриття цьогорічного фестивалю виконали господарі свята — "шевченківці". Розпочалося театральне свято прем'єрою вистави "Мазепа", а завершилося урочистою академією. А між тим тернопільці дивилися та аплодували... зараз розповімо, кому.

«Усі ми вийшли із «Шинелі...»

У понеділок, 13 грудня, фантастична трагікомедія "Шинель" на суд тернопільського глядача представив Полтавський драмтеатр ім. М. Гоголя. Ну, здавалося б, що це нового можна знайти в майже замальовці, в якій на кількох сторінках розповідається про життя і смерть дрібного петербурзького чиновника — першого представника галереї "маленьких людей" в російській літературі. Тим часом вистава "Шинель" — це фантастична історія про те, як вбивають людське "Я". У ній відображено те, про що писав Гоголь: про "один департамент", який обернувся департаментом в абсолюті, де за нікчемними, безглуздими по суті заняттями живуть люди, про людську нетерпимість, нездатність бачити поруч із собою іншу людину, про неможливість помсти. Та найголовніше — ця вистава про те, що людина не безнадійна...

Правдиві «Небиліці про Івана...»

Середового вечора на сцені театру ожила легенда, казка чи то небиліці про Івана. Вистава за останнім кіносценарієм Івана Миколайчука "Небиліці про Івана..." від Львівського драматичного театру імені Марії Заньковецької — дві години життя у колоритному карпатському світі зі своїм щирим гумором та простотою, премудростями та духами, кумедними ситуаціями та гіркою правдою, яка викликає веселий сміх замість суму.

"Небиліці..." — це історія про мандрівного народного філософа Івана Калиту — людину, яка нічого не шукаючи, зуміла знайти відповіді на одвічні запитання і розтлумачити правду та кривди життя. Він — мандрівник, який не має оселі, бо весь світ його дім, не має друга, бо кожен його зустрі-

«Солодка Даруся»: німота, сильніша від слів

Вівторок, 14 грудня. Зала заповнена, вільних місць немає. Уже давно годинник вибив 19.00, а вистава ще ніяк не може розпочатися, бо глядачі все прибувають і прибувають... На тернопільській сцені — театральна інтерпретація за бестселером Марії Матіос "Солодка Даруся" у постановці Івано-Франківського музично-драматичного театру ім. І. Франка. Квітки на виставу вартістю від 15 до 30 гривень тернопільські шанувальники Мельпомени "розмели" ще за тиждень до її показу.

Хто ж не читав "Дарусю"? Читали її всі. І усі прийшли на виставу, яка уже стала подією в театральному житті України — приголомшуючим одкровенням в пронизливій пісен-

Сцена з вистави "Солодка Даруся". Фото: Галина Іванівна

ній оздобі, при тріпотливому, мов серце, світлі гаганці... За допомогою акторської гри — слова, співу, пластики, а також екранних кадрів, які доповнювали те, що відбувалося на сцені-комоді (замість пишних декорацій — дві старі лави і колиска) глядач встигає стільки пережити, передумати, перестраждати й відчутти серцем! Драма... Смерть, слізоз, біль, піткі, життя, любов... Усе це поєднано на одній сцені, одними акторами, одним режисером... Світло, тіні, люди, миті, перемішані події, часи і

«Гамлет»: шекспірівські пристрасті довкола українських реалій

Волинський академічний облмуздрамтеатр ім. Т. Г. Шевченка представив на суд глядача виставу "Гамлет" Вільяма Шекспіра в постановці нашого земляка, заслуженого діача мистецтв України Петра Ластівки. Прем'єра відбулася лише наприкінці вересня цього року, проте уже встигла полюбитися луцькому глядачу і отримати схвальні відгуки київських критиків. Так, Ганна Липківська, кандидат мистецтвознавства пише: "...Петру Ластівці, схоже, нема ніякого діла до того, що 400 років поспіль "Гамлета" не ставив тільки ливний. Він, здається, просто сів — і прочитав п'єсу. Зрозумів, про що вона — про нас, про нашу бідолашну країну і своє розуміння впливу, використавши не тільки й не стільки текст Шекспіра, але оце наприкінці вересня цього року, проте уже встигла полюбитися луцькому глядачу і отримати схвальні відгуки київських критиків. Так, Ганна Липківська, кандидат мистецтвознавства пише: "...Петру Ластівці, схоже, нема ніякого діла до

За чисте місто у єдиному світі

Міжнародний фонд «Єдиний світ» і громадська організація «За чисте місто!» відтепер працюють разом

У четвер, 16 грудня, члени громадської організації "За чисте місто!" провели прес-конференцію, на якій повідомили про співпрацю Міжнародного фонду "Єдиний світ" та громадської організації "За чисте місто!". Співпраця відбуватиметься у трьох напрямках — екологічному, науково-просвітницькому та в галузі культури.

Міжнародний фонд "Єдиний світ" створений в 2008 році з ініціативи мецената, народного депутата Едуарда Прутинка і орієнтований на розвиток України як держави, яка є невід'ємною частиною світової спільноти. Фонд "Єдиний світ" є українським фондом, який працює в інтересах України як держави.

На прес-конференції активісти організації презентували книги, які видав Фонд "Єдиний світ", а також ознайомили громадськість з планами спільної роботи організації з Фондом.

Першим спільним проектом Фонду "Єдиний світ" та організації "За чисте місто!" стала акція науково-просвітницького напрямку, приурочена до Дня Святого Миколая. Фондом було передано 150 книг, які представники громадської організації подарували бібліотекам та читальним залам вищих навчальних закладів Тернополя.

Примірники книг "Промови, що змінили світ", "Світова економіка — глобальна фінансова криза" та "Західні виборчі систе-

ми: міфи, геополітика і права людини" отримали бібліотеки Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя, Тернопільського національного педагогічного університету ім. В.Панька та Тернопільського національного економічного університету. У кожному з університетів голова організації "За чисте місто!" Антон Рекуш провів коротку презентацію книг.

Міжнародним фондом "Єдиний світ" видано понад шість книг для студентства і молоді України і зарубіжжя. Книга "Світова економіка — глобальна фінансова криза" стане у нагоді фахівцям з економічної теорії і політики, державним службовцям і всім, хто цікавиться сучасними економічними проблемами, адже для України нині важливо не тільки мінімізувати негатив-

ний вплив світової фінансової кризи, а вже тепер шукати своє місце в посткризовій світовій економіці.

"Промови, що змінили світ" — книга, що стала вже четвертим виданням Фонду. Ці промови — не тільки шедеври ораторської майстерності, а й віхи в історії людства, які є відповідними точками події, що змінили світ. А книга "Західні виборчі системи: міфи, геополітика і права людини" містить правовий аналіз виборчих систем ряду країн Західної та Східної Європи, дослідження їх прозорості та практичного застосування на виборах, а також відповідності проголошених цілей демократичним стандартам і правам людини.

Усі книги Міжнародного фонду "Єдиний світ" викликали серед студентів велике зацікавлення і отримали багато схвальних відгуків та подяк. А директор бібліотеки Тернопільського національного економічного університету Казимир Вольний у відповідь подарував Фонду "Єдиний світ" книги "Історія звершення особистості", видані університетом.

Викладацький склад та студенти висловили щире подяку голові правління Міжнародного фонду "Єдиний світ" Едуарду Анатолійовичу Прутинку за можливість поглибити знання з економіки, політики, історії та філософії за допомогою книг, подарованих Фондом.

AFISHA

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ДРАМАТЕАТР ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА
З 22 по 30.12 приймаються колективні замовлення на новорічні ранки та казки.

25.12 Творчий вечір заслуженого артиста України Дмитра Губ'яка. Поч. о 19.00.
Довідки за тел.: 52-40-66, 25-05-04.

"ПЕРЕМОГА"
22-23.12 "Брестська фортеця", елітний екшн.

22-29.12 "Три дні в втечу", трилер, драма.
"Скайлайн", фантастика, катасстрофа.

24-29.12 "Вибач, хочу на Тобі одружитися", романтична комедія.
"Некерований", бойовик, трилер.
Контактний телефон: 52-15-00.

ФІЛАРМОНІЯ
26.12 Новорічна імпреза "В гостях у Штрауса" (перший відділ), оперета "Летуча миша" (другий відділ) у виконанні симфонічного оркестру (диригент - Мирослав Криль) та артистів філармонії. Поч. о 17.00.

КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

Виставка "Величаймо Різдво!"
Виставка "Духовні святині Землі Української" (Почаївська Свято-Успенська лавра, Марійський духовний відпустовий центр Зарваниця).

Виставка "Бучач крізь серпанок століть", присвячена 750-річчю заснування Бучача (живопис та графіка Романа Лєсіва та Анастасія Рудницького).

Виставка фотокопій 12 чудотворних ікон Тернополя.
Працюємо з 9.00 до 17.30, вихідні - понеділок, середа.

ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ
Виставка пам'яті Едуарда Куніша, графіка, живопис, дизайн.
Музей відкритий для відвідувачів щодня з 9.30 до 17.30.
Обідня перерва 13.00-14.00.
Вихідний день-субота.

МЦ ІМ. ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
Кожної п'ятниці, суботи, неділі та у святкові дні запрошує молодіжна дискотека "Червона рута", бульвар Данила Галицького, 2. Поч. о 20.00.